

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2011.g.

decembris

61. gads Nr.8

Matijas 22: Debesu valstība līdzinās ķēniņam, kas taisīja savam dēlam kāzas. – *sprediķis 25. septembrī Jonkeros*

19. gadsimtu Latvijā raksturo būtiskas izmaiņas tās iedzīvotāju sadzīvē un apziņā. Kaut arī Franču Revolūcijas Nacionālajā Sapulcē pieņemtajā (1789) «Cilvēka un pilsoņa tiesību deklarācija» verdzības pastāvēšana nekādi netiek uzrunāta, tajā pausto saukli par „Brīvību, Vienlīdzību, Brālību” bija praktiski neiespējami apvienot ar līdz tam laikam tradicionālo izpratni par Romas tiesību pamatiem, viena no kuru pamatdefinīcijām pausta «Gaja institūciju» (*Gai Institutionum*) 9. pantā: *Galvenā cilvēku atšķirība tiesībās ir tā, ka visi cilvēki ir vai nu brīvie, vai vergi.* Līdz pat 18. gadsimta beigām par vēsturiski izveidojušos dotumu, kas ir vienkārši jāpieņem, tika uzskatīts tas, ka daļa Latvijas iedzīvotāju ir vergi.

Latvieši bij kādreiz brīvi, / Nu tiem visi ceļi ciet, / Dzīvo tie nu bēdu dzīvi, / Vergu važās tagad iet - 1686. gadā vācu valodā apdziedot Jelgavu, konstatē Kristiāns Bormans.

Nevienam nebija šaubu vai uztraukuma par to, kā tas reiz noticis - 1595. gadā rakstot latīnisku «Slavinājumu Rīgai» Bazīlijs Plīnijs stāsta par tās dibinātājiem, kā - *Sadzen tie vietējos vienkop un mudina sirdīgiem vārdiem / Drīzāk ikvienu no tiem verdzības jūgā jau līst.* Likumus raksta uzvarētāji - tā domāja toreiz, tā domā tagad. „*Uzvarētājus netiesā*” - ar šādu saukli nelaiķis (miris š.g. 31. martā) Vasilijš Kononovs aizgāja līdz Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielajai palātai ...

Jāatzīmē gan, ka 19. gadsimta sākumā vārdu **latvieši** nelietoja etnosa apzīmēšanai. Latvieši - tā drīzāk bija sociāla hipostāze ... lauku iedzīvotāji, kam pienākums strādāt, *Arbeitspflichtige Landbewohnern*, latviski sakot - arāji. Tie, kuri kopa un strādāja zemes stūrīti pie Baltijas jūras.

Tas bija kā negrozāms likteņa lēmums - to nevarēja pārkāpt, vien izpildīt.

Vēl šodien mēs latviskumu saprotam kā zemkopju-viensētnieku idilli. Pajautāsim pašī sev - ko tas nozīmē: būt latvietim? Aizvērsim acis, pagaidīsim mirkli - un ieraudzīsim nedaudzu māju pudurīti mežu ielokā ar tās

laukiem, pļavām un akas vindu ...

Savu nacionālo identitāti mēs izprotam caur Virzas «Straumēnu» prizmu: sakām „latvieši” un redzam, kā - *arāji gāja lēnām, galvas uz zemi nodūruši, it kā gribēdami izlasīt visus rakstus tajās lapas pusēs, ko katru brīdi par jaunu uzšķīra viņu lemeši. Sviedrainām pierēm viņi lasīja šo biezo un smago grāmatu tāpat kā viņu aiztēvi, nevarēdami neko citu tajā izburtot kā stāstu par darbu līdz pasaules galam.*

Stāstu par smagu, nežēlīgi smagu darbu – kad, pusdienu ēdot, jūt cik nogurušas ir rokas:

jo tās trīcēja, kad, gubiņu ēnā nosēdušies, tie saņēma saimnieka nogrieztu maizi. ... Ar karotēm strēbdami stipru grūdeni, pļāvēji kreisajās rokās bij saņēmuši treknus cūkas gaļas gabalus, un tauki, tecēdami pa pirkstiem, sajaucās ar sviedru lāsēm, spīdēdami saulē.

Strādāt tik smagi un ēst tik trekni, ka sviedri ar taukiem sajaucas plaukstās ... kad jūs to pēdējo reizi esat piedzīvojuši?

Kaut mūsdienās pat starp visnacionālāk noskaņotajiem tautiešiem retais spētu atšķirt spīļarklu no čačarkla, stereotips par latviešiem - arājiem ir praktiski nesatricināms ... tas ir kā likteņa lēmums, nepārkāpjams, neizbēgams ...

Vienīgā attīstības iespēja ir tā nolikuma robežās: ar uzcītīgu darbu no gājējiem tikt saimniekos: *viņi peldēja caur dienām kā caur viņiem paši uz savu zemi un savām mājām, kuras beidzot viņi sasniedza pēc ilgiem gadu desmitiem.*

Lai tad, tik pat nežēlīgā darbā izdzenot sevi un savus gaitniekus, sasniegtu karjeras augšējo pakāpienu - kļūtu par vienu no tiem, kuri rudenī ved uz tirgu pārdot zelta kviešu krājumu ... *un saimnieki augstos atsperu ratos brauca vezumiem līdz. Tie bija spēcīgi un neatkarīgi ļaudis, kas cits uz citu skatījās ar slepenu nenovīdību, kaut gan centās to neizrādīt. .. Kad viņi gāja .. savos vadmalas rudens mēteļos, grūti sapogājamos, jo viņu stāvi katru gadu palielinājās*

resnumā līdzīgi viņu māju kokiem, ikviens bijīgi atkāpās viņu priekšā. .. un, kad viņu laiks bija pienācis un tie ar liela koka troksni nogāzās, viņu kaimiņiem acis no pieres sprāga laukā, kad viņi tos nesa, platos ozola zārkos gulošus, no kapsētas vārtiem līdz kapam.

Un arī aiz kapa robežas viņi palika piesaistīti tai zemei, ko bija kopuši, augstākā balva bija tikt apzīmētam .. ar zīmi, kas liecināja par viņu lielo uzticību šai zemei. Tas deva iespēju atgriezties uz tās veļu laikā, kad .. grūtos darbos saliektām mugurām un locekļiem, dūmu izkostām acīm .. viņi vēlās, čabēdami kā rudens lapas, pa lauku ežām cits pēc cita uz savām vecām vietām, no kurām vēl saoda nākam dūmus un maizes smaržu. Viņi ievēlās pa sliekšņiem rijās, izklīda pa klonu, sakāpa pa ārdiem, sildījās pie krāsns uguns un, galvas nodūruši, iebaudīja viņiem pamesto barību - maizi, pienu un gaļu.

Tā latviešiem viņu būtību uzzīmējuši viņu pašu izglītotākie radošie ļaudis. Jau 21. gadsimtā, šis viensētas apraksts ir ievietots vispasaules tīmeklī - internetā - ar norādi, ka tas ir .. *ideālas un latviešiem vispiemērotākās pasaules modelis, kurā valda mūžīga kārtība un iekšējs miers - kas var kalpot arī kā harmoniskas mūsdienu cilvēka dzīves pamats.*

Lai arī cik šis stereotips ir mīļš mūsu literātiem un citiem tautas apgaismotājiem, jāsaka gan, ka patiesības tanī ir apmēram tikpat, cik pastāstīnā par latviešu 700 verdzības gadiem. Jau no vissenākajiem mūsu tēvzemes aprakstiem varam secināt, ka latvieši ne tikai nav vairījušies pārcelties no laukiem uz pilsētām, bet nav šai procesā zaudējuši savas kopības sajūtu: Indriķa hronikas 9. nodaļā ir minēts, kā zemgaļu vadonis Viestards savāca pārtiku no atsevišķām Rīgas mājām un nogādāja to savam karaspēkam, kas bija ieradies no tālienes. Un kas gan varēja būt šie atsevišķo Rīgas namu saimnieki, kas piegādāja ar leišiem kauties kārajiem zemgaļiem pārtiku, ja ne viņu ciltsbrāļi?

Latvieši pilsētnieki bija iesaistīti tautas daiļāko garamantu kaldināšanā - atcerēsimies vispopulārāko no mūsu tautas dziesmām: *Rīga dimd, Rīga dimd! / Kas to Rīgu dimdināj?*

Tie nebija arāji vai pelēkie baroni, bet gan latviešu amatnieki, cunftes meistari un zeļļi - *tai meitai pūru kala, / kam trejādi bāleliņ', // Tēva brālis pūru kala, / mātes brālis atslēdziņ', / Viņas pašas īstais brālis, / zelta vāku liedināj'.*

Latvieši pilsētnieki lika pamatus mūsu literārajai valodai. Vieni no senākiem latviešu valodā sastādītiem rakstiem ir «Arodu Savienību ruļļi». Atgādināsim paši sev, ka tai laikā Arodu Savienības nebija tas pats, kas mūsdienu arodbiedrības. Tās drīzāk bija reliģiskas organizācijas - ja laukos draudzes atpazīna pēc teritorijas, pagasta, tad pilsētās pēc nodarbošanās, aroda

... Arodu Savienības organizēja dievkalpojumu saviem biedriem, cēla baznīcas, iekārtoja altārus, pieņēma darbā garīdzniekus un atalgoja tos ... kārtoja savu locekļu sadzīvi un savstarpējus strīdus, ņēma aizdevumus un izsniedza tos, aizstāvējās tiesās un iesniedza prasības tajās ... darīja visu, ko dara visas parastas draudzes, tai skaitā mūsējā ...

16. gadsimtā Rīgas Alusnesēju ģilde - sava laika piegādātāji un vairumtirgotāji, tie uzņēma importa alu ostās un piegādāja tālāk lielajiem patērētājiem: krogiem un magazinām - kārtojot savus biedru sarakstus, risināja arī latviešu valodas gramatikas problemātiku: kā tad tur ir tām galotnēm - kā ir pareizi - *Paure* vai *Pauris*, *Kuprit* vai *Kuprīts*, *Dumpe* vai *Dumpis*? Pilsētās dzīvojošie latvieši sakausēja kopā dažādo novadu izrunas un dialektus, radot to latviešu valodu, bez kuras vidzemesnieks vēl spēj saprast latgalieti, kamēr čangals ventiņu - *abet nu ni' kā ... i' tā viš i' un i' neka tu' navar dort.*

Pilsētās dzīvojošie latvieši baudīja daudz lielākas sociālas garantijas un drošību, nekā viņu attālie radi laukos. Atcerēsimies, ka zemnieku tiesiskais stāvoklis tais laikos aizvien pazeminājās, lēnām, gandrīz nemānāmi, bet tomēr ... Zemes apstrādātājs bija pats zemākais pakāpiens sociālajā hierarhijā ... Plika dzīvība un nekas vairāk ... Cilvēks, kam nepieder nekas - viņa dvēsele pieder Dievam, viņa drēbes viņa kungam, un tikai tā tukšais vēders ir viņa paša. Ar nežēlīgi smagu darbu viņš var sapelnīt zināmu rocību, bet tā nepieder viņam, tā pienākas zemes īpašniekam, kurš jebkurā mirklī var viņu izdzīt no mājām, atņemot visu ...

Mums ir mūsu draudze Smiltēnē, un zviedru laikos tur kādu laiku par mācītāju bija tāds Justus Otons, kurš vienu dienu - 1687. gadā - izsvieda no mācītājmuižas rentnieku Punīšu Jāni un atņēma viņam visu īpašumu: 30 pūrus rudzu, 8 pūrus miežu, 2 pūrus miežu putraimu, 4 pūrus mistru, 2 pūrus linsēklu un zirņu, ½ pūra kviešu, 4 siekus vasaras rudzu, 2½ poda apiņu, 25 oļektiš linauduma, 5 zirgus, 19 aitas, 14 cūkas, 4 gotēnus, 1 zosi, 10 vistas, un vēl visādus sīkumus, to skaitā 4 alus mucas tauku. Šķiet, ka tas mācītājs ir skaidri zinājis, no kuras puses maize tiek apsmērēta ... Atbalstu Punīšu Jānis guva pie Rīgas tautiešiem, kuri palīdzēja viņam sastādīt un iesniegt sūdzību Zviedrijas ķēniņam.

Tikai 18. gadsimtā, kad Latvija nonāca Krievijas impērijas sastāvā, zemnieku aizplūšana uz pilsētām kļuva tiesiski neiespējama: spēkā stājās Krievijas Zemstes Sapulces 1649. gada likumi par izbēgušo dzimtcilvēku beztermiņa tvarstīšanu. Līdz ar to latvieši piedzīvoja īstu verdzību tās klasiskajā veidā - bet pastāvēja gan tā mūsu tēvzemē ne jau 700 gadus - Atcerēsimies - Kurzeme kļuva par Krievijas guberņu tikai 1795. gadā, kad jau pilnā spēkā skanēja balsis pēc sociālām reformām. Pastāvošās iekārtas vēsturiskums

vairs nebija tai ne pamatojums, ne attaisnojums.

Vidzemes ģenerālsuperintendents (bīskaps) Karls Gotlībs Zontāgs sprediķī tai pašā 1795. gadā, sakarā ar kārtējā landtāga - muižnieku sapulces - atklāšanu tiem liek pie sirds: *Lai neviens nesaka: "Šie dzimtļaudis nav spējīgi uz labāku jūtoņu!" Daudzi piemēri mums saka: "Viņi ir uz to spējīgi." Drīzāk varētu jautāt: kas gan viņiem nolaupīja viņu cildenās cilvēciskās spējas? Un tālāk: Jūs visus, apvienotie provinces padomnieki, uzrunā tie tūkstoši, kas lējuši savas asinis zem šīs zemes pirmo iekarotāju zobena, - tie simti tūkstoši, kas vairāk nekā sešus gadsimtus cietuši no spaidu sekām, tie nelaimīgie, kas vēl tagad šur un tur kā grīlīgas ēnas nes sev līdz sava posta attēlu, - visi viņi jūs lūdz ... lūdz pēc pārmaiņām.*

Pagāja daži gadi un lūgumi pārauga prasībās - Kauguru nemieri 1802. gadā bija tam nepārprotama zīme.

Napoleona kari bija pienākuši tuvu Krievijas robežām ... un daudzi toreiz bija pārliecināti, ka Napoleona zaldāti uz saviem durkļiem vēl aizvien nes Franču revolūcijas garu. Cenšoties izvairīties no 3. kārtas dumpja, cara valdība un vietējā muižniecība steidzami mēģina kaut kā uzlabot zemnieku stāvokli un remdēt to dumpīgo noskaņojumu.

1803. gadā cars izdeva dekrētu «Par brīvajiem arājiem», kas atļāva laist brīvībā dzimtļaudis un pārdot tiem zemi.

1804. gada februārī imperators akceptēja «Vidzemes zemnieku kārtību». Zemnieki beidzot kļuva par Krievijas impērijas pilsoņiem. Zemnieki bija piesaistīti pie novada, nevis pie dzimtkunga personas, kā agrāk. Zemnieks nevarēja atstāt savu novadu, taču zemnieku vairs nevarēja pārdot, padzīt no zemes.

Goda pēc jāsaka, ka toreiz, tāpat kā tagad, tā likumu lemšana diez ko no rokas negāja. Likumu veidotāji - muižnieki - galvenokārt centās neaizmirst paši sevi, un kā jau pieklājas, likumiem pēc laika pieņēma labojumus.

1809. gada 10. martā pieņemtie papildinājumi ļāva muižniekam atkal atņemt saimniekiem zemi - ja to prasīja muižas vajadzības. Tie tāpat drīkstēja brīvi noteikt zemes rentes maksu.

Toties muižnieki vairs nedrīkstēja pašī pēc savas vēlmes izsūtīt zemniekus uz Sibīriju. Māju rentniekus sodīt drīkstēja tikai pagasttiesa. Zemnieki tagad drīkstēja tirgoties, ņemt kredītus, uzsākt ražošanu ...

Lai ar kādu nepatiku izturamies pret Krievijas imperatoriem, atzīsim, ka ar 19. gadsimta sākumu latviešu zemnieku sociālais stāvoklis sāka pamazām, pa lēnītēm, brīžam vienu soli uz priekšu, divi atpakaļ - bet tomēr uzlaboties.

Spaidi nāca no citas puses: lai izsargātos no

nevēlamajām brīvēstības mācībām, tiek pastiprināta cenzūra. 1804. gada 9. jūlijā tiek ieviests «Likums par cenzūru», kas nosaka obligātu visu Krievijas Impērijā izplatāmo rastu caurskatīšanu. Latviešu literatūra piedzīvoja fantastisko situāciju, kad tā tika pakļauta cenzūrai vēl pirms savas dzimšanas. Pirmā latvieša sarakstītā un latviešu valodā nodrukātā grāmatiņa «Tā neredzīgā Indriķa dziesmas» klajā nāca 2 gadus vēlāk.

Nebija jau tā, ka vispār pietrūktu jēkādās literatūras latviešu valodā - pirmā enciklopēdija latviešu valodā «Augstas gudrības grāmata no pasaules un dabas» bija iznākusi jau 1774. tur bija raksti par ģeoloģiju, ģeogrāfiju, fiziku, astronomiju, sīki bija iztirzāti temati par Zemi, tās formu un virsmu, Saules lielumu un karstumu, Zemes griešanos ap savu asi un ap Sauli. (Atcerēsimies - «Britu enciklopēdijas» pirmā izdevuma 3. [pēdējo - M-Z] sējumu nodrukāja 1771. gadā.)

Nebija jau tā, ka starp latviešiem trūktu augsti izglītotu cilvēku, kas spētu kaut ko vērtīgu uzrakstīt - piemēram, rīdzinieks mastu šķīrotājs Dāvids Kalniņš 1802. gadā aizņemas no koktirgotāja Albrehta Muižeļa 700 dālderus, lai viņa dēls Miķelis Kalniņš (1777-1847) varētu aizstāvēt disertāciju. Miķelis Erlangenas universitātē bija izstudējis līdz doktora grādam acu slimībās un pēc grāda iegūšanas kļuva par Veimāras hercogu personisko ārstu.

Nebija arī tā, ka latviešu valoda būtu toreiz bijusi tikai kalpu valoda - to prata un nekautrējās lietot arī augstākas kārtas. Piemēram, mazliet vēlāk, kad krievi gatavojās iebrukt Francijā un tiem pašiem vajadzēja kārtot sava karaspēka apgādi, par to atbildīgais provosts, ģenerālis Fjodors Ertels ar armijas virspavēlnieku Barklaju de Tolli sarakstījās latviešu valodā. Šī sarakste vēl tagad glabājas Krievijas Militārās vēstures muzeja fondos ...

Tieši Napoleona iebrukums Krievijā atstāja neizdzēšamu iespaidu uz latviešiem ... tas principā ir vienīgais lielais vēstures notikums, kura pēdas droši varam atrast mūsu folklorā - protams, ja ņemam vērā, ka priekš latviešiem karš bija nevis ar spranciem, bet gan prūšiem:

Ai, caunit, vāverīt, / Dod' man savu kažociņu, / Man jaguļ lēģerī, / Jagaid' kunga grāmatiņa. / Kad sagaidu grāmatiņu, / Lecu zirga mugurā, / Jāj' uz Prūšu robežām, Prūšu bābu izkapāt: / Prūšu bābas karu cēla / Preti mūsu Ķeizaram.

Uz brīdi atkāpsimies atpakaļ - Napoleona kari bija pienākuši tuvu Krievijas robežām. 1807. gadā tika uz Nemunas upes tika parakstīts Tilzītes miers ... Jau pieminētais Neredzīgais Indriķis par godu tam raksta Odu, kur cita starpā saka:

Lai ķēniņi un ķeizari / Virs zemes dzīvo mierīgi; /

*Lai katris savu valsti kop, / Nedz asinskārīgs prātā top /
Lai piemin ļaužu vērtību, / Kas zūd caur kara
briesmību / Jo tiešām viņu dūsmība / Ir nāves bedre
saucama.*

Bonapartam bija citas idejas un 1812. gada Jānos viņa *Grande Armee* šķērsoja to pašu Nemunu un devās pretī savai iznīcībai - uz Maskavu. Tās kreiso flangu sedza maršala Etjēna Makdonalda komandētā Ziemeļu grupa, jeb 10. korpuss, saformēts galvenokārt no prūšiem. Tās sākotnējais uzdevums bija ieņemt Rīgu un tad doties uz Pēterburgu, pie reizes apdraudot krievu labo flangu. 6. jūlijā tie sasniedza Iecavu ... 5 dienas vēlāk Rīgas komandants fon Essens pārbīlī pavēlēja steigšus nodedzināt Rīgas priekšpilsētas. Pavēle tika izpildīta ar lielu uzcītību - Vidzemes priekšpilsētu nodedzināja no Rīgas vaļņiem (apmēram kur Pulvertornis) līdz Matīsa ielai, platumā no Krišjāņa Valdemāra ielas līdz Barona ielai - Veco Ģetrūdes baznīcu ieskaitot; un Maskavas priekšpilsētu tālāk uz Daugavas pusi pilnībā, Jēzus baznīcu ieskaitot. Šais priekšpilsētās dzīvoja gandrīz 7 tūkstoši latviešu, kuri vienā naktī pazaudēja visu savu iedzīvi, daudzas ģimenes bija izpostītas uz visiem laikiem ...

Kurzemē klājās vēl grūtāk, Prūšu korpuss tur iekortelējās uz dzīvi un aplauptja šā novada zemniekus līdz pēdējai vīlei. Piemēra pēc - kurzemniekiem vajadzēja tos 30 tūkstošus zaldātu apgādāt ar pārtiku, kur cita starpā bija noteikts, ka katram prūsim brokastīs jāsaņem sviests un krūze degvīna ...

Vidzemnieki gatavojās karam - bija izdota pavēle par Vidzemes kazaku pulka izveidi 2000 zobenu stiprumā. To gan piemeklēja 16. divīzijas liktenis - tas formējās, formējās un tā nekad arī nesaformējās ... bet dienestā iesauktie latviešu zemnieki ziemu pavadīja lēģerī gulēdami, kunga grāmatiņu gaidīdami, kārodami caunītēm un vāverītēm kažociņus pār acīm nomaukt ...

Karadarbība Latvijas teritorijā bija ilgusi piecus mēnešus ... zeme bija iztukšota, iedzīvotāji izklīdināti ... to notikumu cīrstās brūces nesadzija nekad. Iedzīvotāji bija sašķelti - parādījās pirmās nepārejošās etniskās atšķirības. Vāciski runājošie Kurzemes iedzīvotāji - pilsētnieki un amatnieki uz prūšu karaspēku skatījās kā uz seniem paziņām, daudzi bija mācījušies Kēnigsbergā, saradojušies ar turieniešiem ... priekš latviski runājošajiem zemniekiem tie bija varmākas un laupītāji. Neizlīdzināma plaisa radās pa ikdienā lietotās valodas robežšķirtni.

Paši latvieši sāka šķelties sociālās šķirās ... vecie Rīgas iedzīvotāji nodeguļi ar neuzticību skatījās uz no jauna ieplūstošajiem ienācējiem. Pliki un nabagi bija kā vieni, tā otri, bet pirmie te bij' dzīvojuši paaudzēm ilgi, kamēr otrie atskrējuši laimi meklēt ... Pēdējie vec-latviešiem atbildēja ar to pašu un ņirgājoties par viņu

pilsētnieciski - vāciskajām manierēm sauca tos par bizmaņiem.

Šo noslāņošanas vēl smagāku darīja vārda brīvības ierobežojumi - tautai nebija iespējams notiekošos procesus pārdomāt ... tā ieguva sociālu brīvību, bez iespējas šo procesu garīgi pārdzīvot.

Neredzīgais Indriķis pievērsoties Dzimtbūšanas atcelšanai - Kurzemē 1818. gadā, Vidzemē 1819. gadā; savā «Brīvības dziesmā» par notiekošo runā atsaucoties uz vienu no visspilgtākajiem kristietības tēliem: kāzām. Kristīgajā simbolikā kāzas ir atpestīšanas piedzīvojums, kur Līgavainis ir Dieva Dēls - Jēzus pats, visa cilvēce ir lūgtie viesi, un Kristus Baznīca ir līgava. Indriķis darbojas ar šiem tēliem, tos pat pastiprinot - kā viņš pats saka: *tas brīvēstības labums top pielīdzināts vienam bagātam brūtģānam; tie ļaudis top līdzināti vienai nabadzītei brūtei.* Pelnrušķītes kāzas ar princi - visu ilgu un slepenāko sapņu piepildījums: *Nu, mīļi brāļi, nu gan mūs / Sāks apkamt pamazām / Tā laime, ko jau daži jūs / Sen vēlat notīkam;* - uzgavilē aklaiss latvju dzejnieks, kurš brīvību sauc par „zelta laimību” un ir nešaubīgā pārliecībā, ka tā ir paša Dieva dāvana: *Un tā ar Dievu jāuzsāk / To jaunu brīvību! / Viss labums vien no Dieva nāk: / Viņš dod TO svētību.* Krievu cenzūrai ir citas domas par brīvības izcelsmi un šo pantiņu no Latviešu Avīžu 1822. gada 46. numura izsvītro.

Noslāpēts tiek arī tā laika spilgtākais latviešu brīvības dziesminieks, Biržu draudzes ķesteris Ansis Līventāls, kurš ir nesaudzīgs pret kādreizējiem tautas kalpiņātājiem: *Pārdeve, pret suņiem mīje / Latvju ļaužu dvēseles, / Dzīvību tiem daudzķārt rīje / Kungi pīšļu pasaulēs.* Līventālam brīvība ir ne tik daudz cilvēka tiesiskais stāvoklis, kā viņa sirdsapziņas kvalitāte - cerība ir nozīmīga *Visiem, nelaimē, kas grimis, / Dzelzēs slēgtam vārguļam, / Vērgu būšanā, kas dzimis.* Un bezvainība ir tā, kas .. *dzelzu ķēdes posta, / Ieslēgtu dar svabadu.* Līventālam publicēties tiek ļauts mazliet ilgāk par 10 gadiem -1843. gadā viņa dzejoļu drukāšana tika apturēta. Cenzūras spaidi bijuši cieši un draudi nepārprotami. Jau 1840. gadā, Līventāls norāda uz savu likteni dzejolī par cīruli: *Viņš apdziedāja tumšu sprostu, / Un jauku Dieva pasauli, / Un izpaude to grūtu lāstu, / Ko sprostā sajūt putniņi.- / Bet bāc! Uz reizi bis'nieks šāve, / Un cīrulišam mēlīti / Neganta skrots no mutes rāve.*

Abi dzejnieki, dzimtbūšanas atcelšanas aculiecinieki, nojauš risku, ko sev nes līdzī āreja brīvība, ja tā līdztekus neklūst par dvēseles stāvokli. Priekš Līventāla vissliktākais ir nespēja izrauties no veciem, iesīkstējušiem priekšstatiem, stereotipiem: *Mēs savas dziesmas skaņā vienā, / Kā vectēvi tās čirkstēja, / Šeit nočirkstam iekš tumšas vietas / Un nemācamies neko klāt ...*

Neredzīgais Indriķis draudus saskata dažādās

tenkās, ar kurām tauta tiek tracināta: *Daudz bābu viņai ausīs melš ...* tādēļ uzskata par nepieciešamu piekandināt: *Tā iesākot mums brīvību, / Mazs labums no tās būs; / Bet valkājot ar gudrību, / Tā zeltam līdzā kļūs. - Ja tumšā prātā trakosiet / Pret augstiem likumiem, / Necienīgus sev darīsiet / Priekš Diev' un cilvēkiem. - Un ja vēl kļūtu zaudāma / Caur to tā brīvība ... - Tad bērnu bērni lādētu / Jūs' kapus dusmīgi, / Un pastaros vēl sūdzētu Par jums nežēlīgi ...*

Viņu bažas bija pamatotas - ja latviešiem savā iekšienē brīvības fenomenu apcerēt tika liegts, tad uzzināt, ko par to domā dažādi ārzemju gudrinieki varēja samērā netraucēti. Tikai ceļš pēc izglītības latviešiem veda ne vairs uz Rietumiem, bet gan Austrumiem. Pēc Nikolaja I kāpšanas Krievijas tronī 1825. gadā, impērijā sākās plānveidīga pārkrievošana - grāfs Uvarovs izstrādāja plānu par skolu un Tērbatas universitātes „rusifikāciju” (tas ir pareizais vārds šim procesam - tā tas tika saukts tā laika dokumentos), tika pārtraukta Bībeles biedrību darbība Rīgā, Jelgavā ... Pagastskolās krievu valodu apguvušie latvieši devās studēt uz Pēterpili un Maskavu. Latviešos sāka iedibināties priekšstats, ka Eiropa - tas ir *očeņ horošo*, tikai ceļš uz turieni ved caur Krieviju.

Un atliek vien pabrīnīties - piemēram, Kārļa Marksa darbi Krievijā tika publicēti bez ierobežojumiem. Cenzūra tos uzskatīja par zinātniskiem, tāliem no Krievijas realitātes, kurus neviens nelasīs, un ja lasīs - tad nesapratīs ... Lasīja gan - «Kapitāls» Krievijā tika izdots 3-reiz lielākā metienā, kā Vācijā ... Un saprata arī - piemēram terminu „proletariāts” uzskatīja par ļoti piemērotu dzimtcilvēkiem - sociāla kārtā, kas tiek piespiesta pārdot savu darbu, kam nepieder ne ražošanas līdzekļi, ne tās augļi ... darba zemniecība, tā sacīt.

Dažas Marksa tēzes tika interpretētas vienkārši ģeniāli, piemēram slavēno Marksa «11. tēzi pie Feiherbaha»: *Die Philosophen haben die Welt ... filozofi ir vēsturi daudzkārt interpretējuši, šodienas uzdevums ir to mainīt* - to pašu, kas ir iegravēta uz Marksa kapakmens Londonā, latviešu jaunstrāvnieki to pārtulkoja vienkārši: „PA PURNU!” Kam? - Visiem: melnajiem baroniem, pelēkajiem, kārkluvāciešiem, neapzinīgajai inteligēncij ...

Mēs varmācības tronī grausim, / Grūs netaisnība, trūkums skarbs. / Mēs jaunu pasauli sev celsim, / Kur valdīs taisnība un darbs. - Tā ir pēdējā kauja, / Kas ar uzvaru nāk ...

Īsākās un it kā vienkāršākās tēzes kļuva

par aksiomām - *Freiheit ist Einsicht in die Notwendigkeit. Brīvība ir ieskats nepieciešamībā* - un cauri ... Tā domāja kādreiz, tā domā tagad ...

Andris Grūtups, Latvijas jurisprudences tēvs un tiesību pīlārs tieši šomēnes stingri norādīja: Vajag nācijai pateikt: *Mīļie draugi! Jūs varat normāli justies un normāli dzīvot tikai šajā teritorijā, savā zemē. Mēs varam to un to, mēs ražosim to un to, pasaule priecāsies .. necerēsīm ne uz ko vairāk - tad arī labi dzīvosim.*

Latvieši ir brīvi jau 150 gadus ... dzimtbūšanu Latgalē atcēla 1861. gadā, tad pat, kad visā Krievijas impērijā ... (Latgale bija Viļņevskas guberņas sastāvdaļa). Bet Brīvība latvietim vēl aizvien esot nevis iespēja realizēt sirdsapziņas izvēli, bet gan izvēle no kādiem esamības piedāvātajiem variantiem ...

Diemžēl, pusotra gadu simta garumā latvju inteliģence tā arī nav spējusi radoši interpretēt un katram advokātam saprotami izskaidrot, ka latvietis ir brīvs cilvēks ... pat Latvijā dzimis latvietis nav *Arbeitspflichtige Landbewohnern* ... arī viņš drīkst veidot savu dzīvi kā savā pagastā, novadā, valstī .. tā arī aiz tās robežām. Un drīkst savu dzīves vietu mainīt nevienam par to neatvainojoties ... tā nav viņa vaina, ja viņš to dara, tās ir viņa tiesības ... *kas tāpat kā Viss labums vien no Dieva nāk: / Viņš dod TO svētību. Āmen.*

māc. Juris Saivars

māc. Juris Saivars ar dziedātāju Anci Purmali un Latvijas prezidentu Andri Bērziņu

Broklīnas skoliņa jaunās mājās!

Septembra beigās Broklīnas latviešu skoliņa atsāka darbību jaunās mājās Broklīnas Fort Greene rajonā. Skoliņā šogad sanāk piecas ģimenes un mācas bērni no 6 mēnešiem līdz 7 gadiem. Skolas dienā sākas ar rīta vingrošanu un rotaļām, un pēc tam griežamies pie darbiem. Esam mācījišies par dažādiem rudens augiem,

Dārziņā: Bērni ar vecākiem iet rotaļās pirmajā skolas dienā. No kr. Kaiva Lazda Atkinson, Lozene Leimanis-Ricard, Māra Leimanis, Marita Lazdiņa, Ansis, Gustavs un Anna Mergini, Lūcija, Māris un Maksis Jurēvici.

Krāšosim: Bērni priecājas par ūdenskrāsām un glezno rudens ainavu. Kaiva Lazda Atkinson, Maksis un Lūcija Jurēvici.

lauku darbiem, gatavojuši uz Mārītiņiem gaiļus, un bērni paši izcepuši baltmaizi!

Gaidam arī citus skolēnus! Skoliņa tiekas katru sestdienu no pulkstens 10'iem līdz 1'iem, 372 Clinton Ave. Tuvākai informācijai lūdzam sazināties ar Māru Lazdu 718 614 8133 vai maralazda@yahoo.com.

Bērni izpuškoja rudens koku.

Irēne Lazda un Ansis Mergins kopā ar bērniem veidoja krāšņus gailtus.

Plaujas Svētķi Ņujorkas Draudzes Salas Baznīcā

Svētdien 2. oktobrī Salas baznīcā draudze pulcējās uz Plaujas Svētķu diekalpojumu, kam sekoja Dāmu komitejas gadātās pusdienas un Ņujorkas tautas deju kopas Juma iestudētā dejas programmu. Kopas vadītāja Silvija Ozola skaidroja publikai katras dejas detaļas. Jumis kopš vasaras īsā laikā saorganizēja programmu ar sešām dejām. Dejoja "Gredzentiņu", "Tec laiviņa", "Magais dancis", "Pāru dejas", "Šaine" un "Jūra, jūra". Dažas dejas tika dejotas uz skatuves un citas zālē publikas vidū. Publikai visslielākais prieks tomēr bija

skatīties pāru dejas. Juma dalībnieki no publikas uzaicināja stiprākos un izturīgākos kandidātus, lai mācītos dejojot trīs pāru dejas. Starp šiem bija mācītājs Laris Saliņš, skolas pārzine Zaiga Kandela un vēl citi. Īsā laikā visi aicinātie iemācījās dejas tūres un dejoja publikai priekšā. Tauta šo programmas daļu nosauca par latviešu "dancing with the stars" pēc pašlaika populāro amerikāņu televīzijas programmu un par redzēto ļoti priecājās. Programma beidzās ar lieliem aplausiem. Dāmu komitejas priekšiece Ilze Beiniķe

pasniedza visiem dejotājiem ziedus. Jumis aicināja ieinteresētos nākt uz meginājumiem, lai dejotu Milvoku Dziesmu svētkos 2012. gadā.

Bija arī izloze, kur laimesti bija ducis kurvji pilni ar Dāmu komitejas gatavotiem latviskiem gardumiem. Juma dalībnieki piedalījās izlozē lasot laimīgos numurus un pasniedzot laimestus laimetājiem. Visi sķīrās laimīgi par skaisti redzēto un garšīgo paēsto.

Ēriks Niedrītis MD

Vija Garvija, Andris Krūmkalns,
Amanda Ērgle, Ēriks Niedrītis,
Kārlis Ķirsis, Jānis Semerikovs,
Silvija Ozola, Maikls Garvijs,
Inita Cardozzo.

Ziemeļu novada Bībeles stundas

Plaūjas svētku noskaņā, oktobrī, Jonkeru baznīcā atsākās Ziemeļu novada Bībeles stundas. Diakons Indriķis Kaņeps iesāka jauno bībelnieku darbības posmu ar lūgšanu un kopīgi dziedātām dziesmām. Pieminējam nesen mūžībā aizgājušos kopas dalībniekus – Ferlandu Krūmiņu un Lidiju Bālens, kuri „absolvējuši” mācības un nonākuši tiešā mūsu Debesu Tēva tuvumā.

Jaunajā sezonā mācītājs Juris Saivars Bībeles stun-

das veltīs Jūdas vēstules izpētei un skaidrojumam. Tā pirmajās divās nodarbībās oktobrī runājām par vēstules autoru, adresātiem, kurus rakstītājs uzrunā un galvenajiem tematiem. Bībeles stundas noslēgumā, kā allaž, dalībnieki lūgšanās pieminēja visus slimniekus un to tuviniekus, kuriem šajā laikā Dieva nepieciešama palīdzība un dziedināšana.

Lieliskas pildīto pankūku pusdienas ar piedevām bībelniekiem šoreiz bija sagādājusi Māra Laķis – liels paldies viņai par gādību un mīlestību.

Nākamā Bībeles stunda notiks, kopīgi svinot Pateicības dienu un suminot daudzus kopas jubilārus viņu dzimšanas dienās. Mīļi aicinām visus, kas vēlas baudīt tītara cepeti un sadraudzību, pievienoties Bībeles pētnieku saimei Jonkeru baznīcā 17. novembrī, plkst. 11 no rīta.

Inga Saivare

1 rindā no kr: Indriķis Kaņeps, Jolanta Kaņepa, Velta Krūmiņa, Inga Saivare. 2: Ilmārs Gaujers, Valdis Strautmanis, Mirdza Balats, Gundega Gedulis, Māra Laķis, Marija Čače, Jana Reinsone, Gunārs Čače, Mirdza Balodis, māc. Juris Saivars. Ingas Saivares foto.

Namturība - Draudzes saimniecība un draudzes nodevas

Draudzes saimnieciskais stāvoklis uz 2011. gada 31. oktobri uzrādīts pievienotā pārskatu tabulā, kur redzams, ka līdz šim laika posmam esam darbojušies ar \$86,334 iztrūkumu.

Izdevumi, visumā tuvu paredzētām budžeta robežām un iepriekšējā gada izdevumiem.

Šogad ienākumos, salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, ieņemts mazāk visos budžeta posteņos. Tas laikam tagadējo ekonomisko stāvokli. Tāpat, Dažādos ienākumos, sakarā ar zemākām noguldījumu likmēm un vēl nesaņemtiem ilgtermiņa noguldījuma ienākumiem, uzrādīts ka līdz šim ieņemts tikai 22% no budžetā paredzētās summas.

Draudzes nodevas. Sirsnīgs paldies tiem, kuri

samksājusi šī gada draudzes nodevas!

Kā redzams, lai gan 2011. gada draudzes nodevas tika paaugstinātas no \$250 uz \$300, redzam ka apmēram 25% no draudzes locekļiem vēl nav samaksājuši savas draudzes nodevas. Nupat tika izsūtīti atkārtoti atgādinājumi ar aicinājumu samaksāt gadskārtējo \$300 nodevu un lūgumu ziedot vēl klāt vismaz \$200 lai palīdzētu segt budžeta iztrūkumu.

Lūdzu, izlasiet zemāk pievienoto LELBA sinodē pasniegto **Namturības nozares ziņojumu** un tad šī raksta iedvesmē atsaucieties uz aicinājumu nokārtot nodevas pirms gada noslēgumam, jo tad ar Jūsu atsaucību varēsim iztrūkumu dzēst un sekmīgi darboties! *Vilmārs Beiniķis, Draudzes administrators*

Draudzes kases 2011. gada ienākumu un izdevumu pārskats uz 31. okt.				
Ienākumi	Jan-okt 2010	Jan-okt 2011	Budžets 2011	% no budžeta
Draudzes nodevas	160,430	164,778	220,000	75%
Kolektes	16,338	13,302	23,500	57%
Svētku aploksnes	6,728	5,470	15,000	36%
Dažādi ienākumi	39,659	25,542	78,000	22%
Kopā	223,154	209,092	336,500	56%
Izdevumi				
Atlīdzības	87,865	88,689	110,700	80%
Draudzes skolas	14,740	19,320	23,000	84%
Draudzes nams	5,789	2,710	1,000	271%
Jonkeru baznīca	27,079	28,522	37,000	77%
Salas baznīca	19,041	17,969	25,000	72%
Baznīcu īres	2,210	1,358	3,000	45%
Dzīvokļu uzturēšana	22,605	22,399	30,000	75%
Apdrošināšanas	73,975	73,744	83,000	89%
Maksājumi kopbzn	6,370	6,270	11,340	55%
Darbības izdevumi	27,349	28,486	33,660	85%
Draudzes pensiju f.	5,840	5,959	8,000	74%
Darbinieku algas papild	0	0	8,300	0%
Kopā	292,864	295,426	374,000	79%
Atlikums (-iztrūkums)	-69,710	-86,334	00	

Namturības nozares ziņojums (Ziņojums sniegts 2011.g. LELBA Sinodē)

Jau kopš seniem laikiem, Kristīgā baznīca un draudzes ir piedzīvojušas līdzekļu trūkumu. Tādēļ Bībelē nopietnākās pamācības ir par naudu – īpašumiem. Mēs pazīstam līdzību par atraitni un divām artavām, par pazudušo grasi, un mēs zinām traģēdiju kas notika ar Ananiju un Safiru — naudas dēļ. Tas ir labs piemērs, ka cilvēks, kas iesāka sekot Kristum, nomaldījās jo palika mantkārīgs.

Problēma ar ko sastapās baznīca ir viegli saprotama. Ne Baznīca, ne draudze, nespēj astāvēt bez

naudas. Tas tā bija pirmajā gadu simtenī un tā tas ir šodien. Tā vien liekas ka visjūtīgākā vieta modernam cilvēkam un draudzes locekļiem ir viņa naudas maks. Man ir tāda nojauta, ka mēs kā baznīca, kā mācītāji neesam devuši pietiekoši skaidrus norādījumus un mācības šajā nozarē. Ja tas tā, tad ir pēdējais laiks ka mēs atgādinām par dažiem faktiem šajā jautājumā. Te ir ko mums vajadzētu apsvērt:

1. Ir svarīgi kristietim apzināties, ka kristietis dzīvo divās vidēs: garīgā vidē, tas ir baznīcā un

draudzē, kur neskatoties uz locekļu grēcīgu rīcību Jēzus Kristus tiek cienīts un atzīts kā Kungs; un pasaulē, kur visi ir grēka važās, kur Kristus netiek atzīts, bet Viņš joprojām ir Kungs un valdnieks.

Dievs ir valdnieks pār visu pasauli gan garīgo gan materiālo. Bībelē mēs atrodam skaidru liecību ka Viņš atpirka visu pasauli. Tas ir ko mēs mācamies no augšāmcelšanās. Augšāmcēlies Kristus ir tas vienojošais spēks kas visus un visu vienu. Tā tad, kad mēs atzīstam ka Jēzus ir Kungs, mēs arī atzīstam, ka, kaut gan Baznīca un materiālā sekulārā pasaule atšķiras, abas ir pakļautas tam pašam Kungam. Tādēļ Baznīcai un draudzei ir uzdevums pārveidot un pievērst pasaulīgo un materiālo uz garīgo. Pati par sevi nauda nav ne laba ne ļauna, bet tā paver lielas iespējas. Tā ir jāizmanto nolūkiem, kas ir saskaņā ar Kristu; ne tikai daļēji, bet visa, kas mums ir uzticēta. Kad mēs draudzēs to sapratīsim tad nevienā draudzē nebūs vairs budžetā iztrūkumi.

2. Baznīcā ir nepieciešama mācība, kas skaidri un saprotami dod norādījumus kā kristietim ir jārikojas ar naudu.

Mēs baznīcā pārāk bieži esam iestiguši vienās sliedēs, ka mums ir tiesības runāt tikai par garīgo. Mēs esam pieļāvuši, ka materiālās lietās mums nekas nav ko teikt. Mēs ļoti maz dzirdam no baznīcas par "kristietis un viņa nauda". Reāli skatoties ir ļoti tuva attiecība starp cilvēka garīgo attīstību un kā viņš izmanto savu naudu. Padomāsim katrs, vai mēs neesam arī aplami mācījuši saviem bērniem? Te Amerikā, pat kristīgi vecāki saviem bērniem ieaudzina vērtības dažādību. Tam iedod 50 centus ko ziedot svētdienas skolas kolektē un iedod vairākus dolārus, kad bērni iet uz kinīti vai filmu. Bērni to ievēro!

3. Un galvenais, ir svarīgi draudzei, draudzes valdei un padomei saprast un izprast, ka nauda ir

nepieciešama, lai tā veiktu savus pienākumus un savu uzdevumu.

Kāda tad ir mūsu misija?

Mūsu misija ir sludināt un paust Evaņģēlija vēsti mūsu draudzei, saskaņā ar Svētajiem rakstiem, Apustuļu, Nīkajas un Anastāzijas ticības apliecībām un Mārtiņa Lutera Mazo un Lielo katķismu un citiem Vienprātības grāmatā sakopotiem rakstiem. Mūsu uzdevums ir iepazīstināt katru ar ko satiekamies ar evaņģēlija vēsti, sevišķi tagad kad prezidents ir deklarējis, ka Amerika nav kristīga zeme. Tas nozīmē, ka mums ir jāiemāca saviem bērniem un bērnu bērniem tā mācība savās mājās un savās baznīcās, jo citur viņi to nesaņems.

Kādas tad ir mūsu draudzes vajadzības?

A. Uzturēt mācītāju un viņa ģimeni. Gādāt lai ģimene var dzīvot normāli. Tādēļ mēs, pārvalde, ieteicām katrai draudzes valdei izraudzīt vienu valdes locekli, kas rūpējas par savu mācītāju un viņa vajadzībām. Iedomājaties kā būtu, ja tavs mācītājs, vai mācītāja, būtu tavs dēls vai meita, un viņiem vajadzētu izdzīvot ar to ko mēs viņam maksājam!

B. Uzturēt draudzes īpašumus.

C. Gādāt lai palīdzības darbs draudzē tiek veikts. Lai mūsu pensionāriem būtu aprūpe un, ja vien iespējam, lai tiem nebūtu jāpārceļas uz nespējnieku māju.

D. Gādāt, lai palīdzības darbs ārpus draudzes, gan vietēji gan Latvijā, būtu sekmīgs palīdzot tur kur vien iespējams. Ārmisija, Rītdienas fonds, Archibīskapa algas fonds utt. Vajadzību šodien ir tik daudz!

Ņemot vērā gan vietējo gan pasaules saimniecisko stāvokli tomēr neaizmirsīsim, ka Bībele iesaka ziedot vairāk nekā 10% no ienākumiem! *māc. Aivars Pelds,*

LELBA Namturības nozares vadītājs

Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes Palīdzības fonda komitejas darbība

Palīdzības fonds no jūsu ziedotiem līdzekļiem atbalsta draudzes locekļus dažādos veidos. Palīdzības fonda līdzekļi atbalstīja draudzes pensionāru vasaras atpūtu draudzes īpašumā. Šo atpūtu, kuŗu mēs saucam par "Senču Nometni" ar speciālu programmu un nodarbībām draudzes pensionāru grupai, vadīja Ingrīda Mieme. Bija jauka programma, un varbūt nākošā gadā dalībnieku skaits atkal pieaugs. Lūdzu, izziņojiet šo programmu saviem draugiem un ja neesiet piedalījušies, tad varbūt nākošā gadā redzēsīm jūs nometnē.

Palīdzības fonda līdzekļi atbalstīja draudzes bērnu vasaras nometni lai palīdzētu samaksāt dalības maksu tiem bērniem kuŗu vecākiem bija grūtības to segt. Palīdzējām arī ar speciālu inventāra iegādi lai nometne

būtu patīkamāka visiem kas to apmeklē. Palīdzības fonda līdzekļi tiek arī lietoti lai sniegtu pabalstu grūtībās nonākušiem draudzes locekļiem.

Mūsu draudzē ir daudz locekļu, kuri ir vecāki par 80 gadiem. Palīdzība būtu vajadzīga lai viņus apmeklētu mājās vai arī veco ļaužu mītnēs. Ir arī vajadzība telefoniski sazināties ar tiem kuŗi ir kļuvuši vientuļi, dzīvo vieni paši bez piederīgiem tuvumā. Noderētu atrast vairākus šoferus kuŗi varētu aizvest pensionārus uz dievkalpojumiem un uz citām draudzes sabiedriskām programmām. Ja jums ir iespēja palīdzēt, lūdzu sazināties ar novada dāmu komitejām.

Mūsu draudzē ir bijuši vairāki gadījumi, kad pēc draudzes locekļa saslimšanas, vai nāves, kuram nav piederīgie, nevaram atrast norādījumus kā izpildīt viņu

vēlēšanos. Ir ļoti svarīgi, ka katram ir uzrakstīts testaments, nozīmēts aizbildnis, norādījumi par ārstēšanos un norādījumi par apbedīšanu. Ja jums nav šie dokumenti nokārtoti, tad štats var pārņemt atbildību par jums un arī pārņemt jūsu bankas kontus, īpašumus un kārtot jūsu lietas. Tā šogad notika dažām personām. Ja ir vajadzība, mēs varam palīdzēt atrast latviešu advokātus kuŗi varētu sniegt jums tālākus paskaidrojumus un palīdzēt ar dokumentu izkārtošanu. Lielu palīdzību individuāliem legālās lietās

ir snieguši advokāti Māris Bibelnieks un Ivars Bērziņš.

Ja kādam draudzes loceklim ir vajadzīga palīdzība, tad, lūdzu, sazinieties ar Palīdzības fonda komitejas locekļiem, mūsu draudzes mācītājiem, novada vecākiem vai dāmu komitejas priekšniecēm.

Palīdzības fonda komiteja: Māra S. Ziediņa, Priekšniece 914-962-7023, marasziedins@yahoo.com. Ingrida Lediņa, kasiere, 516-921-2243. Locekles: Ilze Buls: 203-253-1436, Māra Laķe: 914-235-8186, Aina Ozola: 973-627-6703, Ilze Zutis: 718-939-2194.

365 dienas ar labiem draugiem! 2011. gada ceļojums pa Bībeli

Bībeles lasījumi

Bībeles stāsts

1	•	Lūkas ev. 24: 44-53	Jēzus uzcelts debesīs. Ko Tu kā bērns domāji, kad lasīji šos vārdus?
2	•	Ap. darbu gr. 1: 1-8	Teofilis. Viņa vārds nozīmē: Dieva mīlēts. Ko Tavs vārds nozīmē?
3	•	Ap. darbu gr. 1: 23-26	Jāzeps vai Matijs? Kad Tev bijis visgrūtāk izšķirties starp diviem draugiem?
4	•	Ap. darbu gr. 2: 1-11	Svētā gara dāvana. Cik valodas Tu protī? Kad kuŗa visvairāk noderējusi?
5		Ap. darbu gr. 2: 14-21	Sirmgalvju sapņi. Kādēļ nē?! Kas Tavs mīļākais sapnis?
6	•	Ap. darbu gr. 2: 37-42	Pēterā sprediķa vārdi. Vai kāda sprediķa vārdi ķēruši Tavu sirdi? Kad?
7	•	Ap. darbu gr. 2: 43-47	Vienprātība. Kādēļ latviešiem bijis grūti dzīvot vienprātībā?
8		Ap. darbu gr. 3: 1-10	Kā Kungs, tā mācekļi. Kad kāds Tevi pārsteidzis sekojot Tavās pēdās?
9		Ap. darbu gr. 5: 25-42	Gamaliēls. Kādi Tavi nodomi vai darbi iznīkuši? Vai tā Dieva rīcība?
10		Ap. darbu gr. 6: 8-12; 7: 54-60	Stefāns. Kuŗi asins liecinieki visdziļāk ietekmējuši vēsturi un Tevi?
11	•	Ap. darbu gr. 8: 26-40	Etiopiešu galminieks. Vai pazīsti kādus, kas nav kristīti? Vai zini, kas viņus kavē?
12		Ap. darbu gr. 9: 1-9	Saula atgriešanās. Kādi neparasti notikumi Tevi tuvinājuši Jēzum?
13		Ap. darbu gr. 9: 10-19	Ananija. Kad Dievs ir ignorējis Tavus protestus aicinot Tevi veikt uzdevumu?
14		Ap. darbu gr. 9: 36-42	Tabita. Pārlasi vēlreiz. Domā. Ko tāds brīnums apliecina?
15		Ap. darbu gr. 10: 1-35	Cornelijs. Vai Tev vēl jāpārvar kādus aizspriedumus? ("prejudice")
16		Ap. darbu gr. 12: 11-16	Rode. Kad priekā esi rīkojies kā Rode?
17		Ap. darbu gr. 16: 6-8	Gara aizliegumi. Ko šie vārdi apliecina? (pārlasi Mateja ev. 28:20)
18		Ap. darbu gr. 16: 11-15	Lidija. Kas pārbauda Tavu ticību?
19	•	Ap. darbu gr. 18: 1-4	Akvila un Priskilla. Šajos grūtos laikos, vai arī Tu vari kādam sagādāt maizes darbu?
20		Ap. darbu gr. 20: 7-12	Eutihs. Vai kādreiz esi iemidzis dievkalpojumā? ☺
21	•	Ap. darbu gr. 21: 8-9	Filips un 4 pravietes. Kuŗš no Taviem bērniem (vai drauga bērniem) ir visgarīgākais?
22	•	Ap. darbu gr. 28: 11-16, 30-31	Mūža darbs. Ja Tu varētu, ko Tu izvēlētos darīt mūža noslēgumā?
23		Rom. vēst. 5: 1-5	Miers ar Dievu. Kā Tu šos pantus izskaidrotu bērniem?
24	•	Rom. vēst. 8: 19-23	Radības sāpes. Kā Tu palīdz aizsargāt dabu? Vai Tava draudze ir "zaļa"?
25		Rom. vēst. 8: 28-32	Dieva perspektīva. Kad Jaunas lietas notiek labam cilvēkam, kā Tu to stiprini?
26	•	I Kor. vēst. 1: 18-31	Krusta ģekība. Kas vairāk traucē: cilvēks, kas lielās vai izceļ savu pazemību?
27		I Kor. vēst. 12: 1-11	Garīgās dāvanas. Kuŗu gara dāvanu Tu sev vēlētos?
28	•	I Kor. vēst. 13: 8-13	Spoguļi. Vai Tu esi vecs vai jauns Dieva bērns?
29		I Kor. vēst. 16: 5-12	Kopā pavadīts laiks. Cik reizes citus esi redzējis tikai garām ejot?
30		II Kor. vēst. 5: 1-7	Jauni mājokļi. Cik reizes esi pārcēlies no vienas mājas uz otru? Ko esi ieguvis pārceļoties?

Dzimšanas dienas decembra mēnesī

1	Grasmanis, Daina	10	Vanags, Eriks	17	Purmale, Dagnija	26	Timbra, Baiba
1	Jurjevics, Elmars	10	Zmuidins, Eriks	17	Ziedins, Alberts	26	Ziverts, Lilija
2	Ramans, Gunars	11	Magons, Dace	18	Kruze, Olga	27	Ast, Mara
4	Brigis, Iveta	12	Blumfelds, Aija	18	Rudzitis, Dace	27	Roze, Ligija
4	Rozens, Janis	12	Keggi, Ludvigs	19	Aperans, Dace	28	Rubans, Vija Tamuzs
5	Sumane, Sanita	12	Lemanis, Zigrīda	19	Krecko, Andrejs	28	Saksone, Iveta
6	Klavins, Indra	12	Pahwul, Lisa	20	Berzins, Ilze	30	Zimulis, Arnold
6	Wallace, Skaidrite	13	Racibarskas, Katrina	21	Zemdega, Aina	31	Mazzanobile, Aiga
7	Jansons, Inara	14	Stots, Inara	22	Puris, Andra	31	Zards, Janis
7	Upeniece, Santa	16	Erglis, Janis Ivars	23	Berzins, Vija		
8	Erglis, Janis	16	Zebergs, Juris	24	Embrekts, Ilze		
10	Klavins, Janis P.	17	Lelkes, Valdis	26	Kalnins, Erna		

Dzimšanas dienas janvāra mēnesī

1	Belte, Rasma	9	Liepins, Kristina	16	Berzina, Edija	24	Zimulis, Rita
1	Eilands, Indulis	9	Ziedins, Tatjana	16	Silins, Vera	25	Ciguzis, Aleksandra
1	Kuskis, Janis	10	Biks, Agris	16	Sulcs, Liga	25	Nigals, Melita
1	Taube, Harijs	10	Eikstrems, Livija	16	Van Valkenburg, Nicole	26	Ubelis, Ilze
2	Doks, Vija	10	Petrosovics, Elza	16	Zarins, Dzintra L.	27	Rumpitis, Olgerts
2	Niedritis, Aina	10	Silis, Guna	17	Erglis, Ausma	28	Cantwell, Venta K.
2	Rozens, Ieva	11	Aivars, Peteris	17	Kristbergs, Kaira	28	Ence, Rasma
2	Veidis, Janis	11	Biks, Ausma	19	Brigis, Janina	28	Majumdar, Zigurts
5	Dravnieks, Karlis	11	Brady, Ilse G.	19	Kundzins, Lara	28	Piper, Biruta
5	Israels, Aleksandrs	11	Grinvalds, Vija	19	Priede, Eriks	28	Robertella, Ieva
5	Kundzins, Girts	12	Avens, Voldemars	21	Lapins, Dagnija Spuntele	28	Wellner, Vaira
5	Ozols, Gunars	12	Erglis, Aija	22	Semba, Gunta	29	Jansons, Peteris
6	Briedis, Roberts A.	12	Kivulis, Karlis	23	Bungs, Janis	30	Cederbaums, Inese
7	Schnur, Maruta	13	Aivars, Ilze	23	Kalnins, Ilmars	30	Gaujenieks, Martins
8	Clouser, Sarma	13	Bibelnieks, Maris	23	Moricca, Inara	31	Zakis, Maris
8	Krievins, Haralds	13	Rasums, Mara	23	Tomlinson, Sandra		
9	Bungs, Janis A	13	Upmalis, Juris	24	Krastins, Livija		
9	Gulbis, Erna	15	Sipins, Miervaldis	24	Kurens, Ervins		

Apsveicam decembra un janvāra jubilārus

Ņujorkas draudzes delegācija LELBA sinodē, Indianapolē 21.-23. oktobrim

1. rindā: Vilmārs Beiniķis, Indriķis un Jolanta Kaņepi, Ingrīda Jansone, Laris Saliņš, 2.: Daina Lazdiņa, Ilze Beiniķe, Anna un Andrejs Ladzi.

Sinode atkal ievēlēja prāvestu Laumu Zušēvicu kā pārvaldes priekšnieci. Sinode pateicās Vilmāram Beiniķim, kas pēc 12 gadu kalpošanas aiziet no LELBA kasiera amata. Skat rakstu laikraksta LAIKS 2011.g. 5. nov. numurā.

Dievkalpojumu un notikumu kalendārs

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Novembris – 2011				
Svētd. 20.	10:30 Mirušo piemiņas diena ar dievg, Saliņš*	10:00 Mirušo piemiņas diena ar dievg, Saivars		
Svētd. 27.	10:30 1. Advents, Saliņš	10:00 1. Advents, Saivars		
Decembris – 2010				
Sestd. 3.			9:45 Springfildā, Skolas dk, Saivars	
Svētd. 4. 2. Advents	10:30 Saliņš, seko Ziemsvētku tirdziņš **	10:00 Saivars		
Svētd. 11. 3. Advents	10:30 Saliņš	10:00 Adventa koncerts		15:00 Džamaikā, Saliņš
Sestd. 17..			10:00 Priedainē, Skolas eglīte, Saivars	14:00 Seafarer's, Saliņš
Svētd. 18. 4. Advents	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, ar dg, seko skolas eglīte		
Sestd. 24.	18:00 Ziemsvētku vakars, Saliņš	18:00 Ziemsvētku vakars, Saivars		
Svētd. 25.	Nav dievkalpojuma	Nav dievkalpojuma	11:00 Ziemsvētku diena, Īstoranzā, Saliņš	
Svētd. 31.	Nav dievkalpojuma	10:00 Saivars		

*Seko Bībeles stunda par Adventu un Ziemsvētkiem ar filmas izvilcumu par Jēzus dzīvi latviešu valodā.

**4. decembrī pēc 2. adventa dievkalpojuma Salas baznīcā sekos Dāmu komitejas rīkotais Ziemsvētku tirdziņš.

2012. gada vasaras nometnes kalendārs - (Nometne sāksies nedēļu vēlāk Dziesmu svētku dēļ.)

1. periods: no 8. jūlija - 22. jūlijam

2. periods: no 22. jūlija - 4. augustam

Valodas nometne: no 5. augusta - 18. augustam

Senču nometne: no 12. augusta - 18. augustam

Īkšķīšu A nedēļa: no 8. - 14. jūlijam

Īkšķīšu B nedēļa: no 15. - 21. jūlijam

Īkšķīšu C nedēļa: no 22. jūlija - 28. jūlijam

Īkšķīšu D nedēļa: no 29. jūlija - 4. augustam

Valodas Īkšķīši: no 5. augusta - 11. augustam

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane

Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

